

Finansdepartementet
Elin Sedin
103 33 Stockholm

Stockholm
2026-04-23

Vår referens
Patrick Krassén

Dnr
Fi2026/00105

Remissyttrande

Betänkandet *Skatteincitament för forskning och utveckling – Ett nytt incitament baserat på utgifter för FoU-personal* (SOU 2026:1) och promemorian *Kompletteringar till slutbetänkandet Skatteincitament för forskning och utveckling – Ett nytt incitament baserat på utgifter för FoU-personal* (SOU 2026:1) med anledning av nya internationella regler

Företagarna har beretts möjlighet att inge yttrande om den angivna remissen. Här följer våra synpunkter.

Förslaget i korthet

Utredningen har haft i uppdrag att kartlägga förekomsten av olika skatteincitament för forskning och utveckling (FoU) i andra länder, och att föreslå ett nytt skatteincitament som i första hand utgår från företagets utgifter för FoU och som innebär en möjlighet till reducerad inkomstskatt. Utredningen lägger fram två alternativa förslag till skatteincitament, ett förhöjt kostnadsavdrag respektive en s.k. återbetalningsbar skattereduktion.

Ett förhöjt kostnadsavdrag är ett ytterligare avdrag utöver de faktiska kostnaderna, där avdragets storlek bestäms som en viss procent av de faktiska kostnaderna. Ett sådant avdrag minskar det skattemässiga överskottet i näringsverksamheten och därmed också den skatt som företaget betalar. Företag som går med förlust får ingen direkt skattelättnad, men däremot ett ökat skattemässigt underskott som kan utnyttjas för att minska framtida överskott. Utredningen föreslår att storleken på det förhöjda kostnadsavdraget ska vara 200 procent av underlaget. Rätten till avdrag för löner m.m. till personal som arbetar med FoU kommer alltså att uppgå till totalt 300 procent. För företag som betalar bolagsskatt motsvarar det en skattelättnad om 41,2 procent på dessa lönekostnader.

En återbetalningsbar skattereduktion innebär att företaget i stället får reducera sin skatt med ett visst framräknat belopp och därefter, om det framräknade beloppet är större än den skatt som kan reduceras, får den överskjutande delen utbetald. Ett sådant incitament kan utnyttjas även av företag som går med förlust. Utredningen föreslår att storleken på den återbetalningsbara skattereduktionen ska vara 20 procent av underlaget. Skattereduktionen ska göras sist av alla skattereduktioner och räknas av mot inkomstskatt och vissa andra skatter. Om inte hela beloppet kan räknas av ska storleken på det överskjutande beloppet, ett s.k. skattetillgodohavande, fastställas i beslutet om slutlig skatt. Ett belopp motsvarande skattetillgodohavandet ska därefter krediteras på företagets skattekonto.

Båda förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2027 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2026.

Företagarnas inställning

Företagarna välkomnar att incitamenten för FoU förstärks. Vi har deltagit i utredningen med en förordnad expert som också har skrivit ett särskilt yttrande tillsammans med två andra experter (s. 266-267 i betänkandet). Företagarna ställer oss bakom det som framförs i det särskilda yttrandet, och vill särskilt framhålla att det är av vikt att förslagen i utredningens delbetänkande (SOU 2025:3) genomförs på det sätt som föreslås i det särskilda yttrande till delbetänkandet (s. 387-391).¹

Särskilt viktigt är att Skatteverket och förvaltningsdomstolarna har ett tydligt näringslivsperspektiv i tillämpningen av FoU-incitamentsreglerna. Tillämpningen och bedömningarna behöver följa den tekniska utvecklingen och präglas av den utforskande och entreprenöriella natur som präglar innovationsprocesser i företag. Regeringen måste därför tillse att Skatteverket har såväl erforderlig kompetens som ändamålsenlig inställning för att incitamentet ska få avsedd effekt.

Utredningen föreslår att underlaget för incitamentet ska vara löner och annan ersättning för personal som arbetar med FoU. Detta val kan i någon mån ha en begränsande effekt, då investeringar i exempelvis AI, maskinlärande och andra tekniskt baserade FoU-insatser inte omfattas av incitamentet. Samtidigt är lönekostnader en vedertagen och lättare identifierbar bas i företagens räkenskaper.

De två alternativa modellerna har båda fördelar och nackdelar. Kort uttryckt skulle det förhöjda kostnadsavdraget medföra ett större skatteincitament för det enskilda företaget, men komma relativt sett färre företag till del, eftersom företag som inte redovisar en beskattningsbar vinst inte skulle kunna nyttja det förhöjda kostnadsavdraget (inte innevarande år, men med möjlighet att utnyttja det skattemässiga underskottet senare år). Med båda alternativen skulle stora företag och multinationella koncerner få de volymmässigt största skattelättnaderna, huvudsakligen eftersom de har ett större underlag (fler FoU-anställda).

Av den fördjupade analys av effekterna av de respektive alternativen som Näringslivets Skattedelegation redovisar i sitt remissyttrande (2026-04-16) framgår också att fler företag skulle omfattas av den återbetalningsbara skattereduktionen, och mindre företag skulle erhålla en relativt sett större andel av det totala skatteincitamentet.

Genom att företag som inte har skatt att avräkna reduktionen mot – typiskt sett mindre och yngre företag som inte har börjat gå med vinst ännu – kan få tillgodohavandet utbetalt, har alternativet med skattereduktion en tydligare likviditetsstärkande effekt på kort sikt. Det skulle vara gynnsamt för mindre och växande företags kapitalförsörjning.

Det kan anföras att det förhöjda kostnadsavdraget, genom att innebära ett mer kraftfullt incitament, skulle stärka Sveriges position internationellt och därmed göra Sverige mer attraktivt för etableringar och FoU-investeringar (se figur 8.3, s. 242 i betänkandet). Storföretags investeringar i FoU i Sverige kan tänkas få spillover-effekter som gynnar även mindre företag, exempelvis i egenskap av underleverantörer. Det är emellertid en spekulering.

Om man resonerar bortom de nivåer på incitamenten som utredningen lägger fram, går det att tänka sig en återbetalningsbar skattereduktion med en större andel av underlaget än de föreslagna 20 procent. Det skulle i så fall göra att incitamentet blir både mer kraftfullt och samtidigt är tillgängligt för fler företag. Dock skulle den offentligfinansiella effekten statistiskt beräknat bli större med en sådan lösning.

EU-kommissionen har i en nylig rapport, baserat på OECD-data, konstaterat att FoU-skatteincitament som kan komma även företag som inte går med vinst till del ökar företagets FoU-investeringar. Kommissionen skriver: "New policy design analysis shows that businesses' responsiveness to tax incentives are nearly twice as large when refund provisions are available to loss-making firms, and

¹ Se även Företagarnas remissyttrande [Fi2025/00069](#).

three times as large when tax incentives are redeemable against payroll taxes and thus disconnected from the profit situation of firms.”² Kommissionen framhåller i samma rapport att FoU-skatteincitament riktade till mindre och yngre företag kan vara särskilt effektiva, då sådana företag är mer kreditbegränsade.

Företagarnas slutsats är att vi av de två presenterade alternativen förordar modellen med en återbetalningsbar skattereduktion.

Som framhålls i det särskilda yttrandet avstyrker Företagarna förslaget om att finansiera skatteincitamentet genom begränsningar av ränteavdragsmöjligheter för företag.

Företagarna har inga synpunkter på innehållet i den remitterade promemorian.

Patrick Krassén
Skattepolitisk expert
Företagarna

Pernilla Norlin
Samhällspolitisk chef
Företagarna

² [Corporate Income Taxation and Investment: A Review of Empirical Findings and Policy Issues in the EU Context](#), mars 2026